

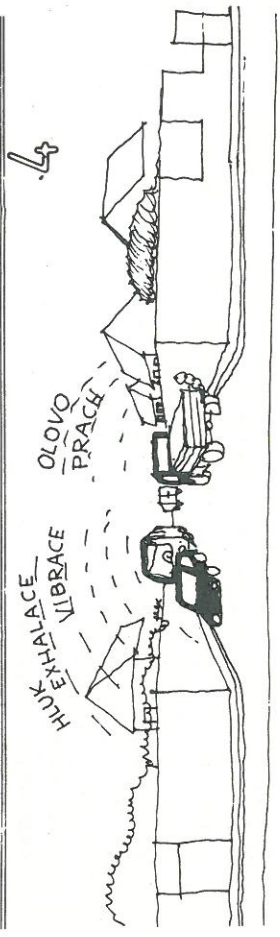
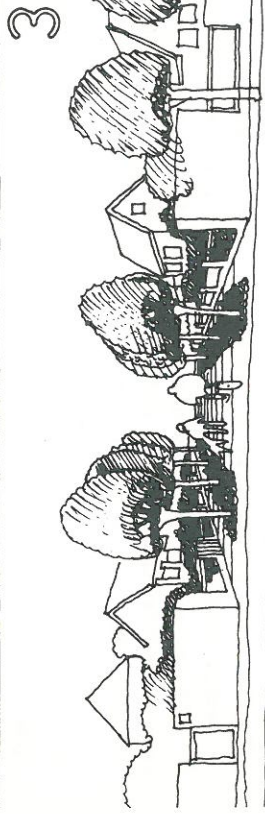
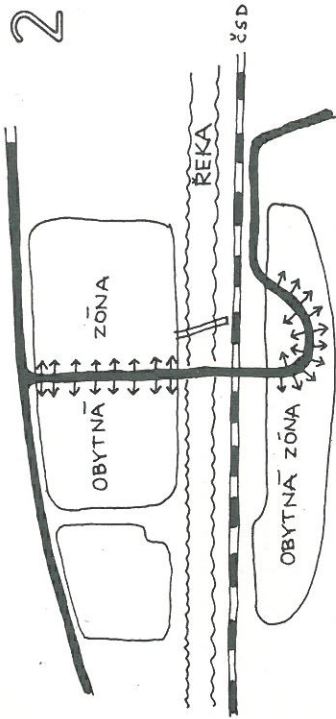
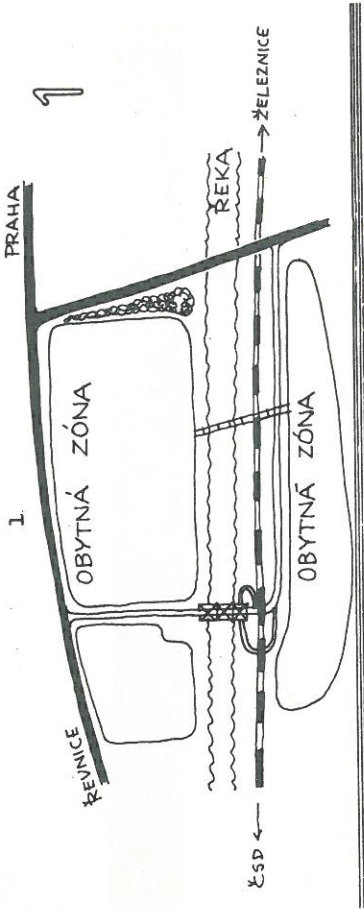

Dobřichovsko

1924-1988

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

TIP NA VÍKEND připravuje dr. Zdeněk DANĚŠ

Dobřichovice - Hviždinec - Kamenná - Řevnice - Rovní -
Lety - Dobřichovice

Výchozím místem je nádraží, odkud budeme sledovat turistickou modrou značku až do Řevnic. U chodníku, proti železničnímu přejezdu, bývaly zděné sklepy, které byly při úpravě silnice do Všenor zlikvidovány a částečně i zasypany při úpravě strmého svahu. Modrá značka odbočuje do Svážné ulice, na jejímž konci je dům čp. 105. Ten nám připomíná první roky po 1. světové válce, kdy jeho majitelem byl francouzský generál Maurice Pellé.

Přijel do Československa v první polovině února 1919 jako vedoucí francouzské mise. Představitel naší republiky si totiž přáli, aby naše armáda byla organizována podle francouzského vzoru. Pellé se stal prvním náčelníkem čs. generálního štábu a skutečně se mu podařilo v krátké době odstranit z nově vzniklé armády neblahé pozůstatky rakušáctví, zavést pořádek, jednotnost v názvosloví i evidenci. Měl k nově vzniklému státu sympatie a skutečně vřelý vztah. Byl umělecky založen a nebylo divu, že ho očerovale krása a umělecké památky Prahy.

Francouzi v Praze se soustředovali kolem melířky Zdeňky Braunerové, která měla v Paříži provdencou sestru a často v městě nad Seinou pobývala. Také francouzský vyslanec v Praze a generál Pellé byli u Braunerové častými hosty. A u ní poznal Pellé její netež Jarmilu Erbanovou, která se rozvedla, když odmítla následovat manžela do Korutenska a zřící se české národnosti (po zhrocení Rakouska-Uherska její manžel optoval pro Rakousko a odstěhoval se). Galantní, zdvořilý Pellé brzy získal její náklonnost a ruku. Manželství bylo šťastné přes značný věkový rozdíl (Pellé se narodil v roce 1863, Jarmila 1892). A nesměla by to být netež melířky Braunerové, aby z dobřichovického sídla nevytočila místo, kam rádi zajížděli čeští huďebníci, spisovatelé a melíři - jako k její tetě do Roztůk. A za jejím manželem sem přirozeně jezdili naši přední státníci, zahraniční diplomaté a samozřejmě Francouzi. Zdi tohoto domu pametují neoficiální diplomatická jednání, při kte-

řých se dohodlo to, co o několik dní později bylo oficiálně projednáno v Praze.

Když byl Pellé na kratší čas služebně v Turecku, tak se v Cařihradě narodila v lednu 1922 dcera Marie, které se začalo říkat všeobecně Meryška.

Šťastné manželství však netrvalo dlouho. V březnu 1924 gen. Pellé zemřel a vdova s dcerou se trvale usídlily v Dobřichovicích. Za nacistické okupace Meryška byla nasazena na nucené práce do Hořovic. Po osvobození se seznámila s anglickým diplomatem, který pracoval v Praze a provdala se za něj. Když byl služebně přeložen do Paříže, odstěhovala se s matkou za ním. Žije dodnes střídavě ve Francii a v Anglii a vzpomíná na svůj domov, hovoří dobře česky.

Sledujeme dále modrou značku, která vede lesem, z cesty odbočuje na pěšinu vedoucí nejprve po vrstevnici, pak soustavně stoupá a přivede nás k vodojemu, který dali vybudovat křižovníci s červenou hvězdou v roce 1929. Jejich označení i s datem je na budově. Setkáme se s ním i v Dobřichovicích na některých budovách, které křižovníkům původně patřily, najdeme je i na hraničních kamelech.

Křižovníci s červenou hvězdou byl jediný český církevní řád. Anežka Přemyslovna jej založila při svém klášteře r. 1234 jako špitální bratrstvo. Jako samostatná řehole byl řád ustaven o tři roky později. A v roce 1252, kdy se přestěhoval ke Karlovu mostu, dostal vlastní označení: kříž s červenou hvězdou. Přemyslovci mu darovali čtená penství a statky, po jejich vzoru na český řád pematovala i česká šlechta, a tak ve feudální době řád patřil k velmi majetným.

Od vodojemu stoupání pokračuje, přijdeme do vzrostlého bukového lesa, vlevo je krytá studánka. Po delším strmějším stoupání jsme na stanovišti, z kterého nás tvarová značka (modrý trojúhelník) zavede na další význačný křemencový hřbet našeho okolí, na Hviždinec (476m). Z nejzápadnějšího skaliska hřbetu je velmi pěkný výhled do Řevnické brázdý a na Hořovic-kou brázdou přicházející zleva. Je vidět i strecha karlštejnské věže, pod námi u Berounky vidíme Řevnice, Zadní Třebáň, Hlásnou Třebáň, poněkud výše položenou Rovinu, v Hořovické brázdě Liteně.

Vrátíme se zpět na rozcestí a pokračujeme za mírného stoupání po modré značce, abychom se dostali na slemennou

čaru Hřebenu. Jsme na rozcestí U šraňku, odkud vychází žlutá značka směrem na Řitku. Od Zbraslavě přichází červená značka, která vede dál na Skalcku. Asi 500 metrů vede s ní společně naše modrá značka, aby U Trojáku odbočila doprava. Vede pohodlnou, travnatou cestou, místy dosti vlhkou, která začíná mírně klesat. Ve smíšeném lese si uvědomujeme, že celá tato partie je tvořena křemencovým podložím, protože množství křemencových balvanů se povaluje v okolí cesty. Opět přicházíme na rozcestí, odkud tvarová značka modrého trojúhelníku znamená odbočku na vrchol. Tentokrát je to křemencový hřbet podobný Hvězdinci - Kamenná (471 m). Jsou z něj vidět Lety, Dobřichovice, Karlík. Výhled je poněkud omezen přerostlými stromy.

Vrátíme se zpět na modrou značku, začínáme prudce klesat. Teprve odtud si uvědomujeme mohutnost křemencového hřbetu Kamenná. Lesní travnatá cesta prochází v současné době nízkým smrkovým porostem. V ose cesty vidíme věž Karlštejna. Překračujeme asfaltovou silnici (Mníšek - Řevnice), jdeme lesem, podél rokle, ve které je malá kamenná retenční hráz. U betonového mostu přes roklí je rozcestí modrých značek: po jedné jsme přišli my, druhá vede na Babku, společně vedou do Řevnic, kolem hřiště na házenou TJ Slavoj Řevnice. Na náměstí odbočujeme doleva, společně se směřovkou vedoucí k autokempinku. U tratě opustíme modrou značku, která vede k nádraží a přechází zímě koleje, po mostě přes Berouнку se dostaneme na její levý břeh. Tam je chatová osada přímo u řeky na údolní nivě. Za mostem vpravo je výrobní polystyrénu, vlevo vchod do autokempinku. Půjdeme stále po asfaltové silnici z údolní nivy na spodní terasu, stále mezi chatami. Ze spodní terasy následuje poněkud strmější výstup na střední terasu, stále po asfaltové silnici. Právě při tomto stoupání si můžeme uvědomit, jak si řeka svou výmlnou činností vyryla koryto a vytvořila tak tento výškový rozdíl mezi oběma terasami. Na střední terase Berouanky leží Rovina, která je osadou Hlásné Třebáně (okr. Beroun). Označení Rovina je výstižný, jsme skutečně na rovině střední terasy. Projdeme okružnicí návsí, hned za ní odbočíme doprava na polní cestu, která tvoří na terase veliký oblouk a vrací se zpět mezi chaty. Půjdeme po této cestě, a když se dostaneme mezi chaty, odbočíme na cestu doleva, po ní půjdeme k borovicovému lesíku. Před ním odbočuje doprava úzká pěšinka, která nás dovede do ulice Nad Slunečnou. Jsme v Letech a

procházíme po výrazné spodní terase, při pohledu zpět vidíme výškový rozdíl mezi oběma terasami. Asfaltová silnička, na kterou přijdeme, vede doprava k Polystyrénu a ke kempu, my jdeme rovně až na rozcestí, kde odbočíme doprava mezi chaty, a přijdeme na silnici vedoucí z Dobřichovic do Řevnic. Půjdeme po ní doprava směrem na Řevnice, abychom hned po přejití mostu odbočili doleva, a po asfaltové silnici dojdeme sž k podjezdu pod železniční tratí. Půjdeme tratí a odbočíme doleva. Sledujeme cestu vedoucí rovnoběžně s tratí sž k lesu. Až sem zabíhá katestr Letů (ul. Pod lesem). Cesta vede dál po úpatí Hřebenu, je z ní pěkná vyhlídka na Karlík. Chaty, které nám sládují, již patří do Dobřichovic. Kolem lesní správy cesta vede k podjezdu, kudy se můžeme dostat k autokempu Svazarmu Dobřichovice a k veřejnému tábořišti. Jdeme-li přímo, dojdeme k železničnímu přejezdu a k dobřichovickému mostu.

Od HgS k Pbs

Stříbrný vítr už neslýchám dnes
a dávno nejsem klukovitý.
Předávku získal jsem HgS,
což značí: stařík rtuťovitý.

Snad někdy potomci docení
veršů mých v Kukátku belík,
titulem dalším mě ocení:
Pbs - Podbrdský slavík!

S přátelským pozdravem
Dr. E. C., CSC., HgS

Tenor ze Všenor

Pro Velkopopovickou kozlovku napsal text a složil hudbu Ivan Mládek. V současné době se píseň nahrává na desky Supraphonu.

Melinkou chutičku máme u Všenor,
vykouknu z okénka, zeslechnu tenor.
Vyběhnu ze dveří, běžím po klase,
zpěváka objevím po krátkém čase.

Zpěvák se urazil,
v komůrce mlčí,
jdu za ním s kytičkou,
pes na mě vrčí.

"Musel jste dozpívat
uprostřed kusu
a já vám za to dám
velikou pusou."

(Pozn. autora: Text není pro mne, ale pro zpěvačku.)

Ref.: Tenor ze Všenor
bydlí u nádraží,
šáři zpívá,
stojí na zápraží.

Tenor ze Všenor
překrásně pje,
výpravčí křičí:
"Co se tu děje!

Zpívejte potichu,
neřvete tak,
neslyším pišťalku,
neslyším vlak."

Ref.: Tenor ze Všenor
kabát mně odejmul,
dal ho na věšák
a pak mě obejmul.

Tenor ze Všenor
nechce už zpívat,
to jeho duše
začle s mousplývat.

Zatímco výpravčí
plácačkou mával,
tenor mi v chalupě
hubičky dával.

VÝZVA

Opět se na vás, občané Dobřichovic, obracím s touto výzvou: Máte-li doma historické fotografie Dobřichovic a okolí, poskytněte je, prosím, k reprodukci.

Tyto reprodukcce bychom rádi použili k plánované výstavě "Dobřichovice v obrazech". Všechny originály budou vráceny majitelům bez poškození. Vítané informace poskytněte na adresu: Jan Neubert, Jiráskova 20, tel. 3324.

PRÁVNÍK A VY

Vážení čtenáři, od počátku příštího roku bychom chtěli otevřít novou rubriku. Navštěvovat budeme JUDr Josefa Vrabce, který se bude snažit odpovídat na vaše (doutáme, že četné) dotazy. Pokud někdo nebude chtít být jmenován, může se pod svůj dotaz, zasláný na naší adresu, podepsat vlastní šifrou.

SPORT

Připravili J. Růžek a ing. D. Hevlík

TENIS

Závěrečným podnikem letošní sezony byl 12. - 13.10. okresní turnaj mužů - veteránů.

Finálové výsledky:

kategorie 50 - 54 let

Mařoun (Kablo Kladno) - Peterka (Slevie Chemie) 6:2, 6:4

kategorie nad 54 let

Loos (Baník Praha) - Smetana (RH Praha)

6:2, 3:6, 7:6

útěcha - Zelený (Dobřichovice) - Brožek (Bohemians)

2:6, 6:2, 6:0

ODBÍJENÁ

K r a j s k ý p ř e b o r - II. třída
Muži - skupina "C"

1. Poldi SONP Kledno	12	11	1	0	33 : 8	23
2. Lokomotiva Beroun	12	9	3	0	29 : 15	21
3. Sokol Dobřichovice	12	8	4	0	27 : 14	20
4. RZ Dobříš	12	7	5	0	25 : 20	19
5. Buzuluk Komárov	12	4	8	0	18 : 27	16
6. Spartak Hořovice	12	3	9	0	14 : 31	15
7. Slovan Roztoky	12	0	12	0	5 : 36	12

Ve dnech 31.10. - 3.11. se uskutečnil družební styk oddílu odbíjené s hráči a funkcionáři BSG Neuruppin. Hosté si prohlédli Prahu a blízké okolí Dobřichovic. 2.11. byl v místním tělovýchovném středisku uskutečněn turnaj v odbíjené za účasti čtyř mužstev. Konečné výsledky:

1. Sokol Dobřichovice, 6 b., 2. RZ Dobříš, 5 b., 3. BSG Neuruppin "A", 4 b., 4. BSG Neuruppin "B", 3 b. Hostům se u nás v Dobřichovicích líbilo a vyslovili přání v navázaných stycích pokračovat. Dík zaslouží všichni členové TJ i oddílu odbíjené, kteří zajistovali dobrou organizaci i reprezentaci, zejména Ivens a Emil Caldwelli, Karel Gemperle a ing. V. Dyk.

Do dnešního dne zůstaly některé v Dobřichovicích provozované sporty čtenářům Kukátka utajeny a jiné byly propagovány jen velmi málo. Prosíme členy těchto oddílů o spolupráci; i na vás záleží jejich popularizace.

Některá obrázky na str.1 doplňujeme ještě články z minulého /11./ čísla:

obr. 1 - řešení obce ve smyslu správných urbanistických zásad
obr. 2 - chybné urbanistické řešení obce
obr. 3 - ulice v obytné zóně, která odpovídá správnému konceptu a tvorbě životního prostředí
obr. 4 - negativní důsledky v obytné zóně vyplývající z nesprávného řešení dopravy

/dh/

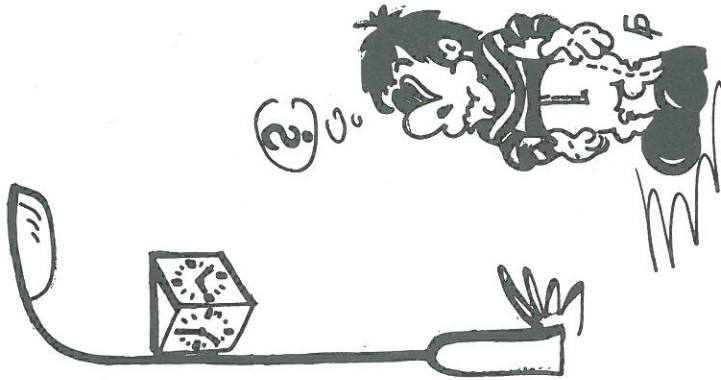
O hodinách.

Pohled na sychravé počasí za okny probudí občasně v Člověku vzpomínku na léto a prázdniny, na řadu drobných zážitků z této doby. Jeden takový mi nyní zcela jasně vystupuje před očima, i když v dané chvíli jsem ho téměř neregistroval. Pomalu končila hodina duchů, když jsem scházel po cestě vedoucí z malé vesničky Orlova, nedaleko Příbrami, dolů do údolí. Digitální chronometr mi dvojnásobně připutím nakázal, abych se už přestel bát, protože všechna strážidla mají právě "padla". Téměř současně s tímto signálem se ozval hlas kostelního zvonu ze svehu odnaproti. Dva úderů ohlásily celou

hodinu, třetí pak tuto hodinu přesně určil. Potud můj zážitek. Někteří se třeba pousmějete: "Inu, co je na tom tak zvláštního, aby se to objevilo na stránkách takového časopisu jako je Kukátko?" Ti opravdoví dobřichovičtí si (jsem o tom přesvědčen) potestknou. Jak je to dáno, co hlas zvonu zněl Dobřichovické mi naposled! Požadovat však něco podobného od našeho zámku v současném stavu, by znamenalo odsoudit ho k okamžitému zániku. Po dvou, třech úderech zvonu by se celý rozsypal a sesunul do Berounky, jak to předpověděl Dr. Calda v jednom z minulých čísel. Pár lidem by se třeba rozjasnila tvář. Někteřým proto, že by se tím vyřešilo jejich trápení, co

s tou "ruinou" udělat. Jiní by získali místo pro své nové monumentální stavby. Naprostá většina z nás ale bezesporu chce, aby dobřichovická dominant zůstala zachována, a pevně věří, že zase přijde den, kdy hodiny z opravené věže budou oznamovat čas do širokého okolí.

Než se tak stane, byly alespoň pro návštěvníky "centra"

instalovány třístranné hodiny elektrické. Záměrně používám minulé čas, protože, jak všichni víme, hodiny "jdou" v současné době přesně jenom dvakrát denně. Ještě před tím si s nimi nějaký skřítek zle pohrál a nastavil ručičky v každém směru jinak. Člověk, který neznal přepočtové koeficienty pro stranu otočenou k mostu, resp. k lávce, z nich stejně neměl žádný užitek. Je možné, že onen skřítek měl úmysl dobrý a my ho jenom špatně pochopili. Chtěl třeba informovat dobřichovické o časech v jiných světových městech.

V případě, že by se tato situace někdy opakovala, dovolil bych si navrhnout drobný zlepšováček. Každý ciferník opatřit velkým názvem města, ve kterém je právě ukazaný čas, celé hodiny pak vybavit pohybovým ústrojím, které by s nimi pomalu otáčelo kolem vertikální osy tak, aby výše zmíněné časové informace byly spojitě předávány do všech stran.

Do úplného výtčtu-už chybí jenom hodiny sluneční, které,

jak sám název napovídá, potřebují ke své bezchybné činnosti sluneční svět. A protože stále ještě slunci poručit neumíme, musíme se spokojit s tím, že ukazuji jenom občas.

Závěrem vám, lidé dobřichovičtí, dám dobrou radu. Vzhledem k tomu, že i doba, kdy jste se mohli orientovat podle projíždějících vlaků, je dávno pryč, pokud chcete vědět, kolik je hodin, noste s sebou hodinky!

(jgml)

foto J. Neubert

ROZHOVOR

Seděli jsme s Kukátkem v hostinci a hádali se o používání citátů. Vedle u stolu si hověl dr. J. Hlemýžď, CSC a poklidně pil své pivo. Nedalo nám a zeptali jsme se ho na jeho názor.

Kukátko: Dr. Hlemýždi, máte rád citáty?

dr. Hlemýžď: Nevadí mi. Myslím, že dokonce čas od času plní své funkce.

Kukátko: Prosím?

dr. Hlemýžď: Plní své funkce. Např. informační. Informační citát nám dokládá, že již kdosi kdysi před námi měl nebo neměl stejný názor. Každopádně dáváme najevo, že nejsme jediní na světě, koho ten nápad - nedejbože - napadl.

Zato funkce obranná nebo zaštiťovací je hojně v permanenci. Uvozuje se: "Již ten a ten tehdy a tehdy řekl, napsal, vytesal do kamene, upletl z provázků...atd." Snažíme se vyvolat dojem, že v tom nedáme sami, že ta myšlenka dávno patří autoritě, a zachce-li se někomu nás za ni praštit, nastavíme autoritu. Jen ať si to někdo zkusí!

Kukátko: Máte pravdu, to si každý dobře rozmyslí. Ale co byste řekl citátu: "Vím, že nic nevím."

dr. Hlemýžď: To je citát ryze kapitulační. Není divu, že to s autorem nedopadlo dobře ani ve starých Athénách. A pokud mne pamět neklame, v posledních době se nikdo nehlásí k tomuto výroku veřejně.

Kukátko: Ačkoli některé texty mají tento citát jakoby mezi řádky, nemáte ten dojem?

dr. Hlemýžď: Ano, existují takové texty a není jich málo. Nicméně se dívím jejich autorům, že se neodvolají na archaického Řeka. Takto vzniká dojem, že jsou autory. Avšak povšimněme si, že odvolávkou práce s citátem nekončí. Výroku je třeba dát takový náboj, aby odrážel dobu, v níž žijeme.

Kukátko: Jak si to konkrétně představujete?

dr. Hlemýžď: Vezměme výše uvedený citát: "Vím, že nic nevím".

S tím se daleko nedostaneme. Škrtem pera zapudíme

zřetelou negaci a máme tu naostřený rapír v podobě:
"Vím, že víš, že /na tebe něco/ vím!"

Kukátko: Ale takhle se snad s citáty nedá pracovat?

dr. Hlemýžď: Jakpak by ne! Práce s citátem je velice operativní a jejím cílem je pomoci si tam, kde je pomoci třeba!

Kukátko: Jak se tato činnost promítne do praxe?

dr. Hlemýžď: Různě. Existuje několik variant. Kupříkladu zkušení rutinější odcitují tu část výroku, která jim vyhovje nebo spojí dva citáty jednoho autora v jeden celek.

Kukátko: To ale vyžaduje cit a velkou znalost oboru, že?

dr. Hlemýžď: Pochopitelně. Ještě více práce dá spojit výroky různých autorů dohromady, ovšem vrchol ekvilibristiky je spojit různé citáty různých autorů a vložit je do úst někomu úplně jinému. Ovšem pravé orgie skýtá autor, známý svou dlouhověkostí a myšlenkovou plodností. Těžko totiž určit, co bylo řečeno a napsáno jako mladická nerozváženost, odkud až kam sahá dílo vrcholného období a kdy se přihlásila senilita.

A tak se supi-citátoři vrhají na autorovo dílo jako na mršinu a rvou ho svými špinavými zobáky. Nebohý autor bývá posmrtně rozčtvrcen a citátoři se vzápětí začínají ohánět a napadat jeho jednotlivými částmi či obdobími. Tady už citát není berlička, ani metlička, ale snajperská puška.

Kukátko: Cožpak si toho, dovolte mi vyjádřit se tak, čarování nikdo nevšíme?

dr. Hlemýžď: Víte, tyhle souboje probíhají pro většinu obyvatel za horizontem jejich vědění a informovanosti. A konečně se zdá, že si populace citátů nepřilíš všímá.

Kukátko: Čím to?

dr. Hlemýžď: Protože je používají všichni. Někdy mívám dojem, že se zrodil druh lidí, kteří žijí z citace. Využívají citátové konjunktury k tomu, že zcela potlačí svůj rozum a opřou se o uzvávaného autora. Opakuji jeho výroky v různém složení a obměnách při všech příležitostech. Z veřejné recitace vzniká recitál. A dobře zvolený recitál skýtá pohodlné a bezproblémové živobytí.

Kukátko: A co v případě, že autor vyjde z módy?
dr. Hlemýžď: On většinou nevyjde z módy najednou a bývá dost času k nastudování nového recitálu. V citátech není móda tak vrtkavá jako v jarním oblečení.

Kukátko: A co vy, dr. Hlemýždi? Jaké citáty používáte vy?

dr. Hlemýžď: Ani já jsem se nevyhnul módní vlně, ale dávám přednost autorovi, kterého znám veskrze dobře.

Kukátko: Prozraďte nám ho, prosím.

dr. Hlemýžď: Není úplně neznámý; cituji sebe sama.

Kukátko: Velmi zajímavé. Prozraďte nám, prosím, nějaký citát z vašich sebraných spisů.

dr. Hlemýžď: Inu, výrok vznikl při empirickém výzkumu vzájemného vztahu duševní a fyzické práce.

Kukátko: Jak zní?

dr. Hlemýžď: "Sebelepším citátem na lopatu nevyzraješí!"

Kukátko: Děkujeme za rozhovor.

/zaznamenal R. Wágner/

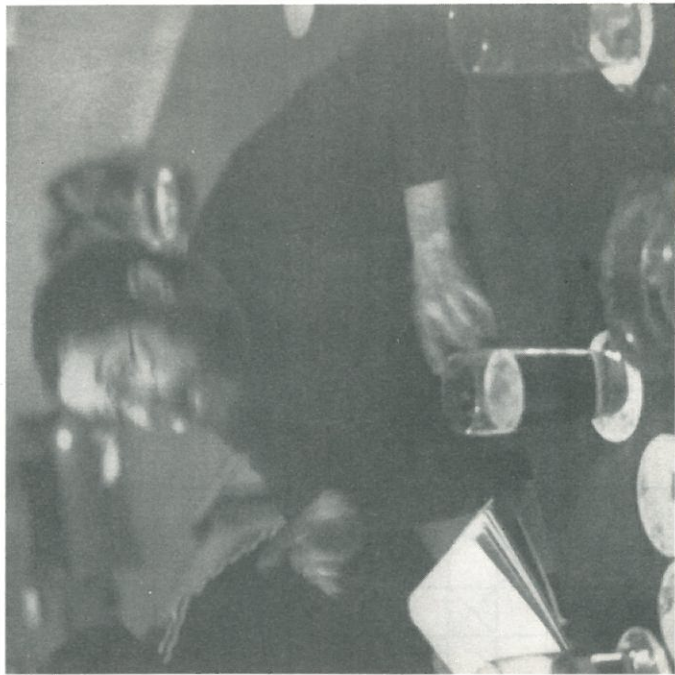

foto J. Neubert

POSTŘEHY

Činnost Čes. svazu žen v Dobřichovicích

Prezident republiky propůjčil medaili za obětavou práci pro socialismus, naši člene s. Vlastě S a l a b o v e k jejímu životnímu jubileu.

Do dalších let jí přejeme mnoho zdraví a zdarů v další radostné práci.

V tomto roce konal Čes. svaz žen dva autokarové zájezdy. V červnu jsme navštívily zámek Průhonice s prohlídkou zámeckého parku. Další zájezd se konal v září, a to do zámku Lednice a Valtice. Oba zájezdy se vydařily.

Ve dnech 19. - 20. října byla v sále "Pod Vinicí" instalována výstava ručních prací, obrazů a jiných rukodělných prací, kterou jsme konaly ve spolupráci s Čes. svazem zahrádkářů, kteří vystavovali svoje výpěstky.

Dále upozorňujeme občany, že dne 18. 12. 1985 hodláme konati koncert dětského souboru "Mladost" při ODP Praha, na který Vás srdečně zveme. Těšíme se na Vaši účast. Bližší na plakátech.

Za Čes. svaz žen: Hejnová

KINO

Cesta kolem mé hlavy 6. 12. 20.00

ČSSR. O psychiatričce a zamilovaném neurastenikovi. 7. 12. 20.00

Režie: J. Papoušek

Hrají: O. Havelka, M. Macháček, M. Vančurová, J. Bartoška a další

Muži v nesnázích 7. 12. 17.30

SSSR. Rodina 3+1 v novostavbě.

Lyrická komedie.

Divocí koně

13. 12. 20.00 Ml.nepříst.

N.Z. Dramatický příběh z dob osidlování Nového Zélandu. 14. 12. 20.00

Režie: D. Morton

???

Dnes je prostor "Třech otazníků" vyhrazen pro křížovkáře. Do slosování bude zařazen každý korespondenční lístek, na kterém bude nalepená správně vyplněná křížovka.

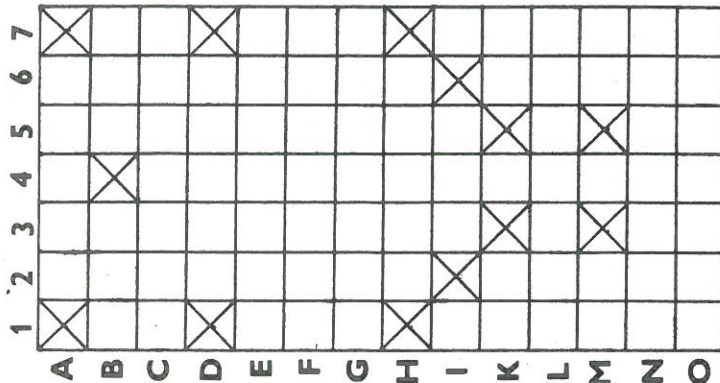
Vodorovně:

A.2.díl tajenky;B.nedobrá-hodnostní zkratka našich ozbroj. sil /důstoj./;C.největší mimo domov;D.název výrob. mašar.kosmet./firma;/E.druh zábavy při některých plesech,tan.zábav./;F.dělej druh filmov. humoru;G.druh jihoamer.tance;H.druh /fin./ podvodů;I.spojka-praotec v bibli-křimská tisícovka;K.nár.podnik-předloženka-francouzsky "moje-má";L.staročeský dějepisec;M.anglicky "to"-křimská stovka-mezinár.pozn.značky Švýcarska a Vatikánu; N.druh nealkohol. nápoje;O.úsek naší Berounky v obci by již potřeboval.../druh vodní stavby/

Svisle:

1.závodní jídelna-telegraf.
telefonní centrála-původní obyvatel Ameriky;2.správně přízvisobil /ve strojírenství/ dva předměty ke obrábění-poschodí;3.objevné citoslovice ve spojení se sloven. městem-křimská padesátka-okr.výbor;4.křimská tisícovka-1.díl tajenky;5.vědci, zabývající se činností člověka ve spojitosti s přírodou-naposled římsky 1000-součást povozu;6."p.Malacky" v přesmýšce 71234568-část Prahy;7.ukaz.zájmeno žen. rodu-turecký hodnostář-starší výraz pro dobré pivo

/-vk-/

OZNÁMENÍ

Kino přijme pracovníka pro dovoz filmu, úklid a topení, i jednotlivě. Úkolová mzda podle počtu představení. Bližší informace u pokladny kina.

INZERCE

Prodám bílé svatební šaty
vel. 45-48 (se závojem) a
dámský kožich "panenku"
vel. 45. Cens dle dohody
Zn. Tel. 2878 večer

K 12/85-01

Prodám úplně nový plášť
na mopedu (Babetu) 2 l/4-16
MOPED za 60,- Kčs.

Zn. Jiří Geissler, Za mlýnem
407, tel. 2138

K 12/85-02

Poplatek za zveřejnění inzerátu do 20 slov - 5,- Kčs.
Za každé další slovo příplatek 0,50 Kčs.

DOBŘÍCHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O

Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14. 3. 1985

a registrováno pod číslem 321002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže a
školská a kulturní komise MNV v Dobřichovicích

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně. Cena 1,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 10. 11. 1985 V prodeji od 2. 12. 1985

Uzávěrka příštího čísla cca 6. 12. 1985

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,
252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.